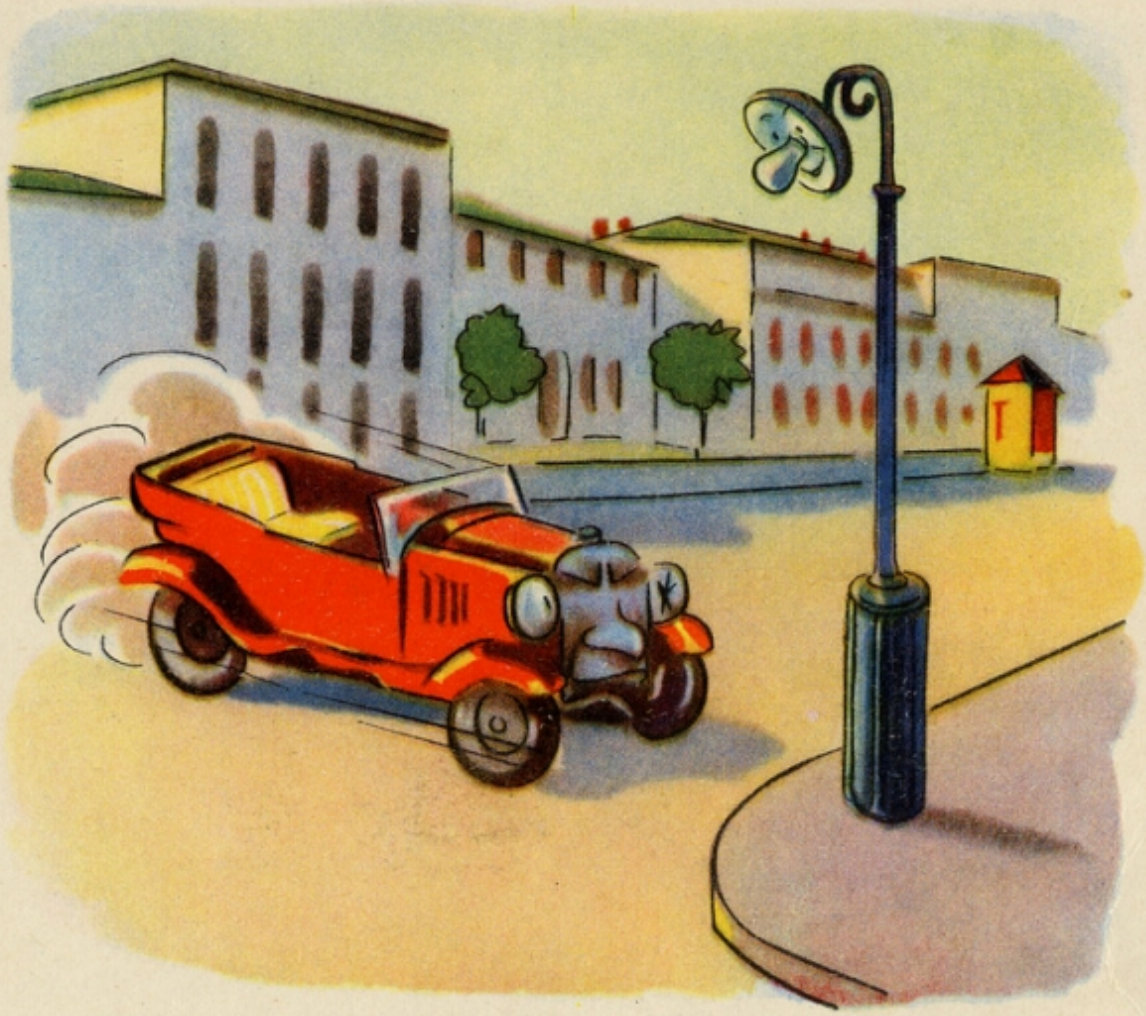

Eespool kõnnitee ääres seisis laternapost sirgelt püsti nagu vahisõdur.

„Või nii uhke!“ pobises auto halvakspanevalt. „Peab end vist mõneks kuningaks või kindraliks. No küll ma teda õpetan!“ Ta kihutas vastu posti, nii et ta kaitseraud peaaegu katki pidi praksatama.

„Aitäh sügamise eest!“ ütles laternapost. „Ulakad tänavapoisid olidki oma kritseldustega mu naha kihelema pannud. Nüüd aga tundub üsna mõnus.“

„Häh, kui rumal!“ turtsatas auto. „Ta tänabki veel pealekauba, kuna ma mõtlesin, et talle hirmu peale ajan.“ Südametäiega tormas ta edasi.